

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2024, č. j. OSH 878/23-2/67.1/23283/Ře
KULK 52613/2024

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa, odboru správního, ze dne 20. 9. 2023, č. j. MUCL/118114/2023, sp. zn. MUCL/6644/2023/OS/DŠ. Tímto prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl námitky žalobce ve věci bodového hodnocení řidiče a potvrdil záznam 12 bodů ke dni 9. 2. 2023.

II. Žaloba

2. Žalobce uvedl, že žalovaný řádně nereflektoval na odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazy. Z rozhodnutí různých správních orgánů vyplývá, jakým způsobem se správní orgány zabývaly kvalitou a formální správností jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních. Žalobce konkrétně označil a soudu předložil rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice či Krajského úřadu Jihočeského kraje, z nichž plyne, že se správní orgány zabývají způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě jsou zaznamenány body v bodovém hodnocení řidiče. Měla by existovat ustálená či obdobná praxe při posuzování obdobných věcí. Z hlediska rovnosti účastníků před zákonem považoval žalobce za nepřiléhavé, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným.
3. Následně žalobce uplatnil žalobní námitku, která směřovala do nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nesouhlasil se závěrem žalovaného jako odvolacího orgánu, že nemůže posuzovat jednotlivé podklady, když, jak uvedl dříve, správní praxe je odlišná. Žalovanému vytýkal, že jediné důkazy, které žalovaný posuzoval, byla oznámení od oddělení policie o spáchání přestupku, která však podle žalobce nemohou být dostatečným důkazem, a mají být porovnána s předmětným rozhodnutím. Žalobce předložil spolu s žalobou rozhodnutí v blokových řízeních týkajících se jiných přestupců, kdy tato rozhodnutí mají sloužit jako důkaz praxe vyplňování bloků z hlediska jejich náležitostí. Například série X č. bloku X a série X č. bloku X nesplňují dostatečnou individualizaci skutku podle rozsudku Nejvyššího správního soudu, naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série X č. bloku X plyne dodržení zákonem stanovených požadavků.
4. K tomuto žalobnímu bodu žalobce v obecné rovině rozvedl, za jakých okolností není pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobce identifikoval případy, kdy z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, upozornil na nepřipustnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání, kdy nestačí uvést pouze „neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP“. Z rozhodnutí musí být patrné, že přestupce porušil povinnost být připoután bezpečnostním pásem za jízdy jako řidič motorového vozidla. Také musí být

z rozhodnutí zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo vyloučeno, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci. Údaje musí být čitelné, srozumitelné a přehledné.

5. K jednotlivým pokutovým blokům pak žalobce uplatnil následující výhrady:
6. K pokutovému bloku ze dne 9. 2. 2023 žalobce namítal, že z popisu přestupkového jednání uvedeného v kolonce č. 5 nevyplývá, za jaké přestupkové jednání měl být žalobce sankcionován. V kolonce č. 6 je uvedena zcela nečitelná právní kvalifikace přestupkového jednání. V kolonce č. 8 je uvedena zcela nečitelná sankce slovy.
7. Ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 3. 6. 2021 žalobce tvrdil, že v kolonce č. 5 není uveden úplný název obce a není tedy přesně definováno místo, kde mělo dojít ke spáchání skutku.
Údaje na tomto rozhodnutí tedy nelze porovnat s údaji na oznámení o uložení blokové pokuty
a nemůže se tedy jednat o podklad způsobilý pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
8. Není tak bez důvodných pochybností patrné, komu, zejména kdy a kde a také za jaký skutek byly pokuty v blokových řízeních uloženy. V tomto směru se žalobce dovolával rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.
9. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný plně odvolal na napadené rozhodnutí, kde se již s argumenty žalobce vypořádal. Žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl.

IV. Zjištění ze správního spisu

11. Výpisem z bodového hodnocení řidiče bylo doloženo, na základě jakých přestupků žalobce dosáhl 12 bodů. Dne 5. 3. 2023 podal žalobce námítky do oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Správní orgán I. stupně měl k dispozici jednotlivá oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Dále byly vyžádány kopie bloků na pokutu, konkrétně i příkazových bloků ze dne 9. 2. 2023 a ze dne 3. 6. 2021. Řízení o námitkách bylo přerušeno usnesením ze dne 17. 4. 2023 z důvodu podání návrhu na provedení přezkumného řízení ve věci přestupku ze dne 9. 2. 2023, č. bloku X na pokutu na místě nezaplacenou, nejdéle však do 17. 7. 2023. Vzhledem k tomu, že uplynula doba, na kterou bylo řízení přerušeno, pokračoval správní orgán I. stupně v řízení a po vyjádření žalobce vydal shora označené prvostupňové rozhodnutí.
12. V jeho odůvodnění shrnul obsah obdržených oznámení o přestupcích a uložených pokutách. Správní orgán I. stupně shledal, že bloky obsahují všechny náležitosti, údaje jsou srozumitelné a dostatečné. Ověřil, zda byl za uvedené přestupky zaznamenán správný počet bodů. Námítky žalobce shledal neodůvodněnými, neboť položky na blocích byly náležitě vyplněny a bloky byly způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Příkazové bloky byly žalobcem podepsány.

13. K žalobcovu odvolání, které mj. obsahovalo shodnou argumentaci jako podaná žaloba, přezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný. Ten v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že správní orgán I. stupně zajistil k jednotlivým přestupkům kopie příkazových bloků v nichž nezjistil žádné rozpory. Ze záznamů je zřejmé, kdy a kde došlo k přestupku a jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil. Zkratkovité záznamy na blocích označil za odpovídající judikatuře správních soudů. Následně se zabýval konkrétními odvolacími námitkami žalobce ve vztahu k označeným příkazovým blokům a dovedl, že jejich obsahové náležitosti odpovídají zákonným požadavkům.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
15. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci námitky proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).
16. V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), podle něhož: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)*“.
17. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu

pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu

ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39)

ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů. Nepochybně tyto závěry lze vztáhnout také k příkazním blokům vydaným od 1. 7. 2017

dle § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky.

18. První žalobní bod, který se týká nerespektování odvolacích důvodů, v podstatě kopíruje žalobní námitky uplatněné již v žalobách projednávaných zdejším soudem pod sp. zn. 59 A 15/2015, sp. zn. 59 A 34/2015, sp. zn. 59 A 64/2015, sp. zn. 59 A 65/2015 či sp. zn. 59 A 68/2015, sp. zn. 59 A 118/2017, sp. zn. 59 A 46/2018, sp. zn. 59 A 63/2018, sp. zn. 59 A 86/2018, sp. zn. 59 A 89/2018, v poslední době sp. zn. 59 A 18/2024, sp. zn. 59 A 24/2024 či 59 A 25/2024. Žaloba v tomto směru neobsahovala žádné žalobní výhrady, které by žalobcův případ individualizovaly a směřovaly do konkrétních částí napadeného rozhodnutí žalovaného a opomenutí konkrétních odvolacích námitek.
19. K uplatněnému žalobnímu bodu soud shodně jako v předchozích rozhodnutích ve shora označených věcech uvádí, že je samozřejmě povinností žalovaného jako odvolacího orgánu svoje rozhodnutí řádně odůvodnit v souladu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, včetně vypořádání odvolacích námitek. Tuto povinnost však nelze absolutizovat a chápat ji jako striktní požadavek na podrobné vypořádání každé dílčí námitky a argumentace, je-li z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, jak o odvolacích důvodech žalovaný uvažil a na základě jakého skutkového stavu a právních úvah a důvodů. Některé výtky mohou být vypořádány i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje správní orgán názor odlišný od žalobce, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy minimálně implicitně vypořádá.
20. Žalobní námitka ohledně nevypořádání odvolací argumentace je obecná, soud má za to, že napadené rozhodnutí se plně vypořádalo jak s odvolacími důvody uplatněnými v obecné rovině, tak i s konkrétními výtkami, které žalobce vůči jednotlivým blokům vznesl. Soud považoval v daném případě rozhodnutí žalovaného za srozumitelné, přezkoumatelné, řádně odůvodněné.
21. Odvolává-li se žaloba znovu v úvodní části na rozhodnutí jiných správních orgánů, která mají dokládat praxi při přezkumu pokutových bloků k uplatněným námitkám řidiče, uvádí soud, že nepovažoval za potřebné se jimi zabývat pro účely posouzení žalobních námitek. Žalobce nenavrhol těmito listinami doplnit dokazování, neuváděl ani, jaké skutečnosti by jimi mohly být podloženy, kromě správní praxe toho kterého správního orgánu. K tomu lze jen poznamenat, že případná jiná praxe správního orgánu či rozsah odůvodnění jiných rozhodnutí bez dalšího nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí žalovaného. Soud zdůrazňuje, že žalovaný

oznámení o přestupcích nepovažoval za jediné dostatečné důkazy, ale shodně jako před ním správní orgán I. stupně měl k dispozici jednotlivé bloky na pokutu, které byly v řízení vyžádány,

a v návaznosti na obsah odvolacích námitek se jimi zabýval. Závěr, že se jednalo o dostatečné podklady pro zápis bodů, žalovaný neopřel výhradně o zjištění, že na příkazový blok žalobce připojil souhlas.

22. Další částí žaloby žalobce brojí (pozn. soudu opět shodně jako v žalobách podaných stejným právním zástupcem v již dříve projednávaných věcech) v obecné rovině proti nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. S tezemi, které žaloba ve vztahu k rozhodnutím o přestupcích a rozhodnutím vydaných v blokovém (příkazním) řízení soudu přdestřela,

lze v obecné rovině souhlasit. Je-li podkladem pro záznam bodů pravomocné rozhodnutí správního orgánu o přestupku [ve smyslu § 123b odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu], správní orgán již nepřezkoumává jeho správnost a zákonnost či dokonce kvalifikaci skutku, jak už bylo řečeno v úvodní části argumentace soudu, ale soustředí se k vzneseným námitkám na to, zda jde o řádný podklad pro záznam, zda byl zaznamenán správný počet bodů.

23. Ve vztahu k pokutovému (příkazovému) bloku [v návaznosti na oznámení o uložení pokuty

za přestupek v blokovém řízení dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu ve znění do 30. 6. 2017, resp. ve znění od 1. 7. 2017 příkazem na místě] lze ve stručnosti shrnout, že je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového, resp. příkazového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového, resp. příkazního řízení, jak je stanoví zejména § 84 a § 85 zákona o přestupcích, resp. od 1. 7. 2017 z § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky, přičemž povaze blokového, resp. příkazního řízení korespondují strohé a zkratkovité formulace, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém, resp. příkazním řízení uložena,

je-li zároveň konkrétní jednání v pokutovém (příkazovém) bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě aby nebylo zaměnitelné s jiným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu

ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).

24. Teprve v další části žalobního bodu žalobce uvádí konkrétní výhrady vůči pokutovým blokům (pozn. soudu žalobce nereflektuje, že po 1. 7. 2017 jde o příkazové bloky). Soud zdůrazňuje, že žalobce tak činí, aniž by zároveň správním orgánům rozhodujícím v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů vytýkal, že záznam bodů byl nesprávný, přestupků se nedopustil, s vydáním příkazových bloků nesouhlasil, nepodepsal je apod., nikterak nezpochybňuje konkrétní závěry napadeného rozhodnutí.

25. Ve vztahu k příkazovému bloku ze dne 9. 2. 2023 soud konstatuje, že obsahuje právní kvalifikaci „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a dodatek o porušení „§ 5/1a z. č. 361/2000 Sb.“ a „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“. V rámci popisu přestupků bylo uvedeno: *Neplatná TK platnost do 18. 11. 2022“*

a „Řidič nebyl připoután bez pásem“. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobci byla pokuta 500 Kč (slovy popsána jako „PĚTSET“) uložena za protiprávní jednání spočívající v užití vozidla, které nesplňovalo technické podmínky stanovené

zvláštním právním předpisem, tedy za porušení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a zároveň za jízdu vozidlem, při níž žalobce nebyl připoután bezpečnostním pásem, tedy za porušení povinnosti

dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. V tomto jednání byl spatřován přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Tyto údaje plně korespondují oznámení

o uložení pokuty příkazem na místě a jsou plně postačující. Příkazový blok soud považuje

za dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný. Jde tedy o náležitý podklad pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.

26. Jde-li o příkazový blok ze dne 3. 6. 2021, jsou i v tomto případě závěry žalovaného správné. Z příkazového bloku je jednoznačně patrné, že žalobce byl policií přistižen při páchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, který spočíval v tom, že žalobce za jízdy držel v ruce mobilní telefon v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona. Z obsahu příkazového bloku dále vyplývá, že žalobce daný přestupek spáchal v ulici Dubická v České Lípě, v místě označeném jako „u Jakuba – elektro“, řídil přitom motorové vozidlo reg. Značky X. Tyto údaje jsou v příkazovém bloku čitelně zaznamenány. I v tomto případě jde o náležitý podklad pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.
27. Ve vztahu ke všem předmětným blokům soud zdůrazňuje, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě (což jsou podmínky pro vyřešení přestupku na místě vydáním příkazu na místě a příkazového bloku podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 92 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky), což neučinil. Obecně lze dodat, že v předmětných blocích nebylo nutné podrobněji rozepisovat přestupek, místo jeho spáchání atd., pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích. Předmětné bloky považuje soud za dostatečně určité, srozumitelné, ve spojení s jednotlivými oznámeními o uložených pokutách za relevantní podklady pro zápis bodů.
28. Žalobce paušálně namítá pouze formální nedostatky, aniž by se současně bránil tomu, že daný přestupek v uvedeném místě nespáchal, že nesouhlasil na místě s jeho kvalifikací, netvrdí, že nepodepsal příkazový blok či byl k podpisu donucen. Za takové situace nebylo nutné v blocích ještě podrobněji popisovat místo přestupkového jednání, pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích.
29. Soud tedy uzavírá tím, že předmětné příkazové bloky, jejichž nedostatky žalobce namítal, správní orgány správně posoudily jako způsobilé podklady pro zápis příslušného počtu bodů do registru řidičů. Nelze dospět k závěru, že by správní orgány postupovaly při vyřízení námitek nezákonně.

VI. Závěr a náklady řízení

30. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
31. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce a žalovaného.

32. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
33. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil,
že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje

se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 6. března 2025

Mgr. Karolína Tylová, LL.M. v. r.
předsedkyně senátu